

Dekretowanie dokumentów eksportowanych z programu Symfonia® Handel

Spis treści

Informacje ogólne	1
Tworzenie schematów	2
Schematy dla eksportu do programu Symfonia® Mała Księgowość Pro	3
Kolejność pobierania schematów do dekretacji dokumentu	4
Schematy do pozycji	5
Makra	5
Parametry	6
Ogólne zasady dotyczące parametrów	6
Kolejność pobierania parametrów	7
Predefiniowane parametry	8
Przesyłanie transakcji i rozliczeń	8
Wykonanie operacji eksportu	8
Wymagania programu Symfonia® Finanse i Księgowość	9

Informacje ogólne

Zasady dekretowania dokumentów eksportowanych przez program Symfonia® Handel do programu finansowo-księgowego pozwalają na maksymalną elastyczność definiowania kont, rozksięgowywanie dokumentu na dowolną ilość dekretów oraz tworzenie wielu księgowiń równoległych.

Dekretowanie odbywa się poprzez definiowane schematy księgowania, w Ustawieniach dotychczasowa opcja „Kartoteki FK” została zastąpiona opcją „Współpraca z FK”. W ramach tej pozycji menu ustawień umieszczone zostało zarówno definiowanie położenia zbiorów FK jak i miejsce, gdzie definiować można schematy i parametry księgowiń.

Zdefiniowane schematy księgowiń są następnie przyporządkowywane do typów dokumentów. Tworzenie nowego dokumentu powoduje podłączenie do niego schematu księgowiń przewidzianego przez użytkownika dla tego typu. Podczas wystawiania dokumentów jak i po ich wystawieniu można ten schemat zmienić na inny (zakładka Inne pole księgowanie).

Dodatkowym uelastycznieniem pozwalającym na specyficzne dekretowanie dokumentów daje możliwość zmiany schematu na poziomie pozycji dokumentu – cały dokument jest dekretowany w oparciu o inny schemat niż pozycja, która nie jest typowa dla tego dokumentu.

Jeden ze schematów księgowania określonych dla typu dokumentu możemy przyporządkować jako domyślny dla rodzaju dokumentu, jednak tylko wtedy gdy w rodzaju określony jest typ wystawianych w nim dokumentów. Jeśli po wybraniu opcji „Nowy” przy edycji zmienimy typ dokumentu zostanie pobrany schemat księgowania domyślny dla nowego typu.

❶ Zasada ta będzie obowiązywać we wszystkich operacjach wykonanych po pierwszej zmianie typu dokumentu. Jeśli więc wystawiamy dokument w rodzaju, w którym tworzone są faktury FVS, dla których zdefiniowane są schematy SP1 (domyślny dla typu dokumentu) i SP2 (domyślny dla rodzaju dokumentu), po czym po rozpoczęciu wystawiania zmienimy typ dokumentu na RSP (program przypisze w tym momencie schemat domyślny dla typu RSP), a następnie ponownie zmienimy typ dokumentu na FVS to pobrany już wtedy zostanie schemat SP1.

Znacznie większe możliwości wybierania schematów księgowania uzupełnione zostały dodatkową bardzo ważną funkcją. Dla każdego dokumentu można obejrzeć jego dekrety, jaka wynika z przyporządkowanego (lub przyporządkowanych – jeśli niektóre pozycje mają być dekretowane według innego schematu) schematu.

❶ Podgląd dekretacji uzyskujemy w oknie dokumentu i z okna kartoteki dokumentów podświetlając dokument i naciskając klawisze <Ctrl>E lub wybierając pozycję dekretacja z menu ukazującego się po naciśnięciu prawego przycisku myszy. W ukazującym się oknie podane zostaną konta księgowe i kwoty, które przy eksporcie zostaną na nich zapisane.

Tworzenie schematów

Schematy księgowania definiowane są w podziale na klasy związane z podstawowymi cechami dokumentów: magazynowe, płatności oraz cztery klasy dla dokumentów handlowych: export, import, sprzedaż i zakup.

Definiowanie schematu polega na umieszczaniu w nim kolejnych zapisów księgowych. W ramach określania zapisu podawane są:

- strona – winien lub ma,
- konto – numer konta, także z możliwością wykorzystania dalej opisanych parametrów i makr,
- równoległy – zaznaczenie tego pola określa, że zapis będzie traktowany jako księgowanie równoległe,
- typ kwoty – czy określenie kwoty odnosi się do dokumentu czy pozycji, dla dokumentów płatności, które zawierają tylko jedną pozycję jest to zawsze kwota dokumentu,
- określenie kwoty – liczba podana w polu mnożnik (w polu kwota wybrane 1.00), lub kwota występująca w dokumencie danej klasy, będą to:
 - w dokumentach magazynowych: wartość przychód, wartość rozchód i saldo przychód-rozchód (wartość), ilość
 - w dokumentach płatności: kwota dokumentu (wartość),
 - w dokumentach sprzedaży (w tym eksportu) i zakupu: netto, brutto i VAT, ilość
 - w dokumentach importu: netto (podstawa opodatkowania podatkiem VAT), VAT, brutto, cło, akcyza oraz wartość towaru (kwota netto bez cła i akcyzy), ilość.

❶ Możliwość użycia ilości w polu kwota, pozwala na raportowanie ilościowe z programu Symfonia® Finanse i Księgowość, przy księgowaniach na konta pozabilansowe, a także na prowadzenie ksiąg pomocniczych w jednostkach naturalnych, zgodnie z możliwością ustaloną przez ustawę o rachunkowości.

We wszystkich dokumentach można też użyć kwoty „bilans”. Na zdefiniowane w tym zapisie konto będzie księgowana kwota uzgadniająca wartość stron Wn i Ma. Dla zapisu „bilans” nie ma znaczenia określenie typu kwoty, a użycie w definicji konta parametrów związanych z

pozycją dokumentu (np. Identyfikatora FK rodzaju towaru) jest niepoprawne i może powodować błędy w ustaleniu symbolu konta.

i Typowym zastosowaniem kwoty „bilans” jest księgowanie na różne konta wartości netto sprzedanych towarów z dokumentu wystawionego w cenach brutto i użyciem metody iloczynowej liczenia VAT.

- opis – treść opisująca zapis,
- pozycja – numer pozycji w dokumencie księgowym. Na pozycję składają się dwa lub więcej zapisów, jeden na stronę winien lub ma i pozostałe na stronę przeciwną.

Schemat księgowania może zawierać dowolną liczbę pozycji.

i Używając w schemacie księgowania jawnie określonej kwoty (w polu kwota wybrane 1.00), należy pamiętać o różnych efektach użycia tej opcji w zapisach typu dokument i typu pozycja. Użycie kwoty w zapisie typu pozycja spowoduje zaksięgowanie takiej kwoty dla każdej z pozycji dokumentu. Jeśli więc w polu mnożnik wstawimy liczbę 10, zapis jest typu pozycja, a dokument ma 5 pozycja na podaną stronę i konto zostanie zaksięgowane przy dekretacji tego dokumentu kwota 50 (w tym więc wypadku kwota księgowana zależeć będzie od liczby pozycji w dokumencie. Jeśli natomiast zapis będzie typu dokument zaksięgowana zostanie kwota 10.

Przykład:

Zgodnie z postanowieniami angażu, akwizytor otrzymuje 100 złotych od każdej sprzedaży. Rozrachunki z akwizytorami prowadzone są na koncie 243 z subkontami pracowników. W schemacie księgowania umieszczony jest wtedy zapis:

strona	konto	równoległy	kwota typ	kwota	mnożnik	opis	pozycja
wn	243-#U	□	dokument	1.00	100	Prowizja	2

Przykład 2:

Zgodnie z postanowieniami umowy, akwizytor otrzymuje 5% kwoty netto od każdej sprzedaży. Rozrachunki z akwizytorami prowadzone są na koncie 243 z subkontami pracowników. W schemacie księgowania umieszczony jest wtedy zapis:

strona	konto	równoległy	kwota typ	kwota	mnożnik	opis	pozycja
Wn	243-#U	□	dokument	netto	0,05	Prowizja	2

Niezależnie od definicji opisu w zapisach księgowych, w schemacie określa się także zawartość pola Treść dokumentu przekazywanego dla programu finansowo-księgowego. Określanie tego pola odbywa się w identyczny sposób jak pól opis przy każdym z zapisów.

Przy definiowaniu zapisów można wykorzystywać dalej opisane parametry i makra.

Schematy dla eksportu do programu Symfonia® Mała Księgowość Premium

W przypadku uproszczonej księgowości nie występuje plan kont i dwustronne księgowania. W związku z tym określenie strony w definiowanym schemacie jest bez znaczenia (nie jest interpretowane podczas importu). Nie występują również w uproszczonej księgowości księgowania równoległe, a więc nie jest również interpretowane zaznaczenie „równoległy” – stan tego przełącznika nie ma żadnego znaczenia.

W miejsce konta w schemacie eksportu dla firm prowadzących ewidencję sprzedaży (rozliczających się na podstawie przepisów ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym) jest wstawiany numer kolumny stawki podatku w ewidencji: 1 – 3%; 2 – 5,5%; 3 – 8,5%.

W przypadku uproszczonej księgowości wartość kwoty „bilans” jest nieokreślona i nie może być stosowana w schematach.

Przykład:

Firma sprzedaje towary i usługi do których przyporządkowane są różne stawki podatku zryczałtowanego. Stawki te są umieszczane w parametrach FK rodzajów towarów (odpowiednio 1, 2 lub 3). W schemacie księgowania umieszczony jest wtedy zapis:

strona	konto	równoległy	kwota typ	kwota	mnożnik	opis	pozycja
wn ¹	#RT	□	pozycja	netto	1	#O #P	1

W miejsce konta w schemacie eksportu dla firm prowadzących Podatkową Książkę Przychodów i Rozchodów (rozliczających się na zasadach ogólnych) jest wstawiany numer kolumny w książce, czyli dla sprzedaży towarów i usług 7, dla kosztów ubocznych zakupu 11 itd.

Przykład:

W schemacie księgowania faktur sprzedaży umieszczony może być zapis:

strona	konto	równoległy	kwota typ	kwota	mnożnik	opis	pozycja
wn ²	7	□	dokument ³	netto	1	#O	1

Tworząc schematy księgowania dla współpracy z programem Mała Księgowość Pro, możemy, dla uzyskania właściwych dekretacji, używać wszystkich dostępnych narzędzi (parametrów, makr itd.).

Kolejność pobierania schematów do dekretacji dokumentu

Podczas nadawania dekreatów dokumentom wykorzystywane są zdefiniowane schematy według następującej kolejności:

- schemat przypisany do pozycji,
- schemat przypisany do dokumentu,

❶ Schemat określony w rodzaju dokumentu jest przypisywany do dokumentu w momencie jego utworzenia i od tej chwili stanowi dla programu schemat przypisany do dokumentu.

- schemat przypisany do typu dokumentu,
- w przypadku korekty – schemat którym dekretowany jest dokument korygowany,
- schemat wzorca.

Przy dekretowaniu dokumentu korekty, kolejność pobierania schematów jest następująca:

- schemat przypisany do pozycji,
- schemat korygujący dla schematu przypisanego do korygowanej pozycji,
- schemat przypisany do dokumentu,

¹ Dowolne, może być i Wn i Ma.

² Dowolne, może być i Wn i Ma.

³ W tym wypadku ustawienie może być dowolne, zarówno dokument jak i pozycja.

- schemat korygujący dla schematu przypisanego do dokumentu korygowanego,
- schemat przypisany do typu dokumentu,
- schemat korygujący dla schematu przypisanego do typu dokumentu korygowanego,
- schemat którym dekretowany jest dokument korygowany,
- schemat wzorca.

Jeśli odnaleziony schemat jest błędny – np. został usunięty z listy schematów – program traktuje to jak brak schematu.

Schematy do pozycji

Program oferuje możliwość przyporządkowania odrębnego schematu księgowania dla dowolnej pozycji dokumentu. Przyporządkowania dokonujemy otwierając okno właściwości pozycji (w polu ilość) i ustalając nazwę schematu w polu księgowanie.

Przy księgowaniu dokumentu pozycja zostanie zadekretowana zapisami typu „pozycja” ze swojego indywidualnego schematu, a wartości z tej pozycji zostaną wyłączone z zapisów typu „pozycja” przy dekretowaniu schematem określonym dla dokumentu. Wartości tej pozycji pozostaną uwzględnione przy dekretowaniu zapisami typu „dokument” ze schematu określonego dla dokumentu.

Używając odrębnych schematów dla pozycji, należy zawsze przeanalizować, ewentualne zapisy typu „dokument” w schemacie, którym będzie dekretowany cały dokument i zwrócić uwagę, czy uwzględnienie wartości pozycji jest poprawne. W razie wątpliwości lub problemów najlepiej używać w obu schematach jedynie zapisów typu „pozycja”.

i Jeśli jest ustalony schemat dla pozycji zmiany schematu przyporządkowanego do całego dokumentu nie będą skutkowały w stosunku do tej pozycji. Jeśli chcemy wycofać się z określenia indywidualnego schematu musimy ponownie wejść we właściwości pozycji i usunąć nazwę schematu z pola „księgowanie”.

Makra

W definiowaniu kont możemy wykorzystywać następujące symbole, które podczas dekretowania dokumentu zostaną zastąpione odpowiednimi identyfikatorami FK:

- #K identyfikator FK kontrahenta, urzędu lub pracownika, w przypadku kontrahenta incydentalnego parametr ten zostanie pominięty (podstawiona zostanie wartość pusta),
- #U identyfikator FK urzędu,
- #P identyfikator FK pracownika,
- #M identyfikator FK magazynu, użycie tego makra w schemacie dokumentu płatności zostanie pominięte,
- #D występuje **tylko w linii Forte** - identyfikator FK działu, użycie tego makra w schemacie dokumentu płatności zostanie pominięte, użycie tego makra w dokumencie magazynowym spowoduje użycie identyfikatora działu, w którym jest wystawiony powiązany dokument sprzedaży/zakupu
- #T identyfikator FK danych towaru, do użycia tylko w zapisach typu *pozycja*, w zapisach typu *dokument* daje wartość pustą,
- #RK konto FK rodzaju kontrahenta, pracownika lub urzędu, przy dekretowaniu zapisu odnoszącego się do kontrahenta incydentalnego daje wartość pustą,
- #RT konto FK rodzaju towaru, ma sens tylko dla zapisów typu *pozycja*, w zapisach typu *dokument* daje wartość pustą,

- #RD konto FK rodzaju dokumentu.
- #RP konto FK rejestru pieniężnego.

W polu opis można wykorzystywać następujące makra

- #N numer dokumentu,
- #D dla pola **opis** - data dokumentu,
- #O opis dokumentu,
- #P opis pozycji, w przypadku zapisu dla całego dokumentu podstawione zostaną połączone opisy kolejnych pozycji,
- #K kod kontrahenta w programie Handel,
- #A nazwa kontrahenta,
- #T kod asortymentu w programie Handel, w przypadku zapisu dla całego dokumentu podstawione zostaną połączone kody asortymentów z kolejnych pozycji.
- #R numer rozrachunku (w kartotece Pieniądze programu Handel),
- #RP konto FK rejestru pieniężnego, dla pola **opis** nazwa rejestru pieniężnego,
- #PRP występuje **tylko w linii Forte** - parametr FK rejestru pieniężnego

Trzy ostatnie makra (#R, #RP i #PRP) nie mogą wystąpić w polu Treść dokumentu, gdyż dotyczą dokumentów płatności, które zawsze wysyłane są w postaci zbiorczej jako raport kasowy lub wyciąg bankowy, a więc cały dokument z programu Handel jest jedynie zapisem w dokumencie FK.

Parametry

Definiując schematy księgowania możemy korzystać z parametrów, które podczas dekretowania zostaną zastąpione odpowiednimi symbolami kont. Poza predefiniowanymi parametrami (opisanymi poniżej), użytkownik może definiować własne parametry. Przy określaniu wartości parametrów można korzystać z makr. Umieszczając parametr w schemacie księgowania należy poprzedzić jego nazwę znakiem „#”.

Parametry są podzielone na: ogólne, kontrahentów, pracowników, urzędów i towarów.

i Podczas dekretowania dokumentów zawsze pierwszeństwo mają makra, które rozwijane są zgodnie z opisem w poprzednim punkcie. Dopiero kiedy użyty symbol nie występuje na liście makr poszukiwany jest wśród nazw parametrów.

Przy interpretacji parametrów program przeszukuje listy parametrów w następującej kolejności:

1. ogólne,
2. parametry kontrahentów,
3. parametry pracowników,
4. parametry urzędów,
5. parametry towarów,

oznacza to, że jeśli zapiszemy parametr o takiej samej nazwie na liście parametrów ogólnych oraz na liście parametrów urzędów, to zawsze podstawiana będzie wartość z listy parametrów ogólnych.

Ogólne zasady dotyczące parametrów

Parametry kontrahentów (pracowników, urzędów) i towarów definiowane są poprzez wzorce parametrów. Wzorzec parametrów zawiera listę nazw parametrów w danej grupie – grupa to odpowiednio kontrahenci, pracownicy, urzędy lub towary - oraz wartości, które zostaną

podstawione jeśli występujący w dokumencie kontrahent (pracownik, urząd) lub towar nie będzie przyporządkowany do określonej podgrupy. Dla wszystkich podgrup występujących w obrębie grupy określone są wartości tych samych parametrów.

Poza wykorzystaniem parametrów predefiniowanych we wzorcu można dodawać do niego własne parametry, które staną się dostępne dla wszystkich podgrup.

Przykład:

W dokumentach Rw potrzebne jest księgowanie równoległe w którym w zależności od cechy wydawanego asortymentu (np. materiał bezpośredni lub materiał pomocniczy) księgowanie Ma będzie miało analitykę -10-#RT lub -5-#RT. Możemy zrealizować takie rozróżnienie uzupełniając wzorzec dla towarów o dodatkowy parametr twRM, Rw Ma, a następnie ustalając wartość tego parametru w odpowiednich grupach towarów na -10-#RT i -5-#RT.

Dzięki możliwości rozbudowania liczby parametrów uzyskujemy dodatkową klasyfikację towarów poza ich podziałem na rodzaje.

❶ Przyporządkowania dokonujemy w formacie danych kontrahenta lub towaru, na zakładce Inne, ustalając wartość pola parametr, w grupie Księgowania.

W ramach grupy można zdefiniować dowolną liczbę podgrup i ustalić wartości, które będą podstawiane w miejsce parametrów.

Przykład:

W planie kont systemu FK mamy określone następujące konta: sprzedaż wyrobów 701, sprzedaż usług 702, sprzedaż towarów 731, sprzedaż materiałów 741. Zdefiniowany jest we wzorcu dla towarów parametr „sprzedaż” z symbolem tSP. W ustawieniach parametrów FK Towary zostały podzielone na cztery podgrupy: Produkty, Handlowe, Materiały, Niematerialne. W każdej z podgrup parametr „sprzedaż” otrzymał odpowiednio wartość: Produkty 701-#RT, Handlowe 731-#M, Materiały 741-#M, Niematerialne 702-#T. W schemacie księgowania faktur sprzedaży umieszczona została pozycja strona wn, konto #tSP.

Przy dekretowaniu dokumentów pozycje odnoszące się do asortymentów dla których w polu parametr została umieszczona wartość „Produkty” zostały opatrzone dekretem na konto 701 z analityką wynikającą z podziału ich w programie Handel na rodzaje; asortymenty z wartością pola parametr „Handlowe” na konto 731 z analityką według magazynów; asortymenty z wartością pola parametr „Materiały” na konto 741 z analityką według magazynów; a asortymenty z wartością pola parametr „Niematerialne” na konto 702 z analityką według identyfikatorów FK przypisanych poszczególnym usługom.

Poza możliwością elastycznego wykorzystywania schematów, wykorzystywanie parametrów pozwala również na łatwą modyfikację księgowania. Nie trzeba zmieniać symbolu konta w każdym ze schematów, wystarczy zmienić wartość parametru i automatycznie zmieni się konto we wszystkich schematach, w których umieszczono ten parametr.

Kolejność pobierania parametrów

Program odnajdując nazwę parametru na liście parametrów grupy (np. tSP z przykładu powyżej na liście parametrów towarów) sprawdza do jakiej podgrupy należy ten towar (kontrahent, pracownik, urząd). Jeśli w danych elementu (towaru itd.) nie znajduje się określenie podgrupy,

program sprawdza w danych rodzaju. Jeśli również w danych rodzaju nie ma określenia podgrupy pobiera wartość parametru ze wzorca grupy.

Dla nieokreślonych w kartotece elementów (kontrahent incydentalny, czy asortyment wpisywany bezpośrednio z klawiatury do dokumentu) pobierane są wartości parametrów określone we wzorcu.

Predefiniowane parametry

W programie przygotowany jest następujący zestaw parametrów:

Parametry OGÓLNE

Konto VAT należny –	symbol parametru IVS
korekt VAT-u należnego -	IVSK
VAT naliczony -	IVZ
korekt VAT-u naliczonego -	IVZK
środki pieniężne w drodze -	ISPD
przychód wewnętrzny –	IPWM
rozchód wewnętrzny -	IRWW
towary w drodze -	ITWD
magazyn -	IMAG
sprzedaż netto -	ISN

Parametry KONTRAHENCI

Konto wpłata (konto odbiorcy) –	symbol parametru khSP
Konto wypłata (konto dostawcy) -	khZK

Parametry PRACOWNICY i parametry URZĘDY

Konto wpłata –	symbol parametru khSP
Konto wypłata -	khZK

Parametry TOWARY

Konto zakupu –	symbol parametru twZK
przyjęcia -	twPZ
wydania -	twWZ
sprzedaży -	twSP

Przesyłanie transakcji i rozliczeń

Dla kont, dla których w definicjach schematów księgowania użyto makra #K lub #RK, podczas eksportu danych, przekazywane są według ograniczeń ustalonych w Parametrach pracy informacje o rozrachunkach.

Zgodnie z wyborem użytkownika rozrachunki będą przekazywane zawsze, tylko dla dokumentów nierozliczonych, bez przekazywania rozliczeń z dokumentami płatności lub żadne informacje rozrachunkowe nie będą eksportowane.

❗ Rozrachunki eksportowane są tylko dla kont zdefiniowanych z podanymi wyżej makrami. Np. dla konta 202-2-10 będzie wysyłana informacja rozrachunkowa jeśli w schemacie księgowania znajdzie się definicja 202-2-#K, jeśli w schemacie została użyta jawna definicja 202-2-10, informacje o rozrachunkach nie będą eksportowane.

Wykonanie operacji eksportu

Podczas operacji eksportu danych program wykonuje następujące operacje:

1. Program generuje listę zapisów księgowych, interpretując tylko te zapisy ze schematu, które są typu *dokument*, jeśli nie ma takich, lista pozostaje pusta. Wyznaczając wartości program pomija wartości pochodzące z pozycji, dla których określono odrębny schemat księgowania.
2. Dla każdej z pozycji program generuje listę zapisów księgowych, interpretując tylko te zapisy ze schematu, które są typu *pozycja*. Dla pozycji, dla których określono odrębny schemat księgowania program dekreduje wartości z pozycji zarówno według zapisów typu *dokument* jak i typu *pozycja*.
3. Na końcu, program optymalizuje listę zapisów, podsumowując wszystkie zapisy idące na te same konta.

Przykład:

Dzięki optymalizacji zapisów, w oparciu o schematy księgowania możemy dokonywać operacji dodawania i odejmowania na księgowanych kwotach. Jeśli chcemy wyksięgować kwotę 100 złotych z konta netto (731, konto bez analityk) na inne konto (np. 737, konto bez analityk) w schemacie księgowania należy umieścić następujące pozycje (zaprezentowano tylko stronę winien i pominięto w obu pozycjach dekrety na stronę ma):

<i>strona</i>	<i>Konto</i>	<i>równoległy</i>	<i>kwota typ</i>	<i>kwota</i>	<i>mnożnik</i>	<i>opis</i>	<i>pozycja</i>
<i>wn</i>	<i>731</i>	☐	<i>pozycja</i>	<i>netto</i>	<i>1</i>	<i>#O</i>	<i>1</i>
<i>wn</i>	<i>731</i>	☐	<i>dokument</i>	<i>1.00</i>	<i>-100</i>	<i>#O</i>	<i>1</i>
<i>wn</i>	<i>737</i>	☐	<i>dokument</i>	<i>1.00</i>	<i>100</i>	<i>#O</i>	<i>2</i>

Przy eksportowaniu dokumentów magazynowych możliwe jest ich wysłanie zarówno jako serii dokumentów księgowych, jak i jako jeden dokument z wieloma pozycjami. Sposobem eksportu steruje zaznaczenie pola „Eksportuj jako dokument zbiorczy”.

Przy wykorzystywaniu eksportu w postaci dokumentu zbiorczego możliwe jest utworzenie w tym dokumencie kolejno pozycji odpowiadających każdemu z eksportowanych dokumentów magazynowych jak i podsumowanie wszystkich zapisów wysyłanych na te same konta. Podsumowanie tych zapisów powoduje zaznaczenie pola „Twórz dekrety zbiorcze”.

Eksportując dokumenty sprzedaży i zakupu możemy wyeksportować jednocześnie operacje magazynowe zaznaczając pole „Równoległe księgowania magazynowe”. W takim przypadku użyte zostaną schematy księgowania przypisane do związanych dokumentów magazynowych, ale wszystkie zapisy odnoszące się do dokumentów magazynowych oznaczone zostaną jako zapisy równoległe.

Wymagania programu Symfonia® Finanse i Księgowość

Program Handel może współpracować z różnymi programami finansowo-księgowymi. Programy te mają różne wymagania w stosunku do wczytywanych danych, niektóre wymagają bilansowania zapisów jedynie na poziomie dokumentu, inne nie pozwalają na rozbijanie zapisów i wymagają podania dla każdej kwoty dekretów Winien i Ma. W związku z tym, przed przygotowaniem schematów księgowania należy sprawdzić jakie wymagania są stawiane importowanym danym.

Poniżej przedstawione są wymagania, którym muszą być spełnione przez schematy księgowania, aby dokumenty były poprawnie importowane do programu Symfonia® Finanse i Księgowość:

1. Każda z umieszczanych w schemacie pozycji musi rozpoczynać się od zapisu na stronę Winien.
2. Każda z pozycji może składać się bądź z jednego zapisu Winien oraz dowolnej liczby bilansujących się z nim zapisów Ma, bądź dowolnej liczby zapisów Winien oraz jednego bilansującego się z nimi zapisu Ma.
3. Księgowania równoległe muszą być umieszczone po wszystkich pozycjach księgowień podstawowych.